

22.11.63, יום ו'

במפתיע באו אלינו כשבעה או שמונה אנשי "ליבר". הייתה שעת הצעדה והזמנתי אותם ללוות אותי מה שכולם עשו, בחוכם גם בחורה עיראקית לאה (לואיז היא אומרת, נשואה כבר לאשכנזי). עובדים בליבר 350 פועלים רובם - פועלות. רק בסיום הצעדה נודעה לי מסרה בואם: באו להזמין אותי לעצרת פועלי ליבר באחד מימי החנוכה. היה קשה לי לסרב, כי אינם תופסים בנקל שהזמננו כאלו באות אלי לעשרות והודעתי בצער שאיני מחייב לבוא.

- בבוקר ביקר אצלי מי שהיה נשיא מכסיקה - מיגל אלמן, איש נעים הליכות, שעזר לנו במלחמת הקוממיות ~~אצל~~ ובהצבעת או"ם בסוף נובמבר 1947. הסביר לי סיבת אי-יציבות ברוב ארצות אמריקה הלטינית. ליווה אותו ד"ר וויז, נשיאה האוניברסיטה בח"א. שאלני על אפשרות השלום. הסברתי עמדותי בשאלה העולמית - פיתוח וחינוך ועזרה לכך מעמים עשירים - לכל העמים וקודם כל לסין. הבטיח לבוא הנה בעוד שלושה חדשים.

ביקר אצלי הבוקר גם פ. ספיר בלוית חדי. הבטיח 4 מיליונים לי בשביל פיתוח המדרשה. סיפרתי לו על חוויתי אמש. הם ביקרו במדרשה. אחם היה גם יוסף יעקבסון שהזמין אותי לכנס המגשימים של בני רחובות בכל הארץ ביום 27.12.63. אמרתי עוד מועד לחזון.

- בחשע בערב אחרתי לפתוח קול ישראל ומחצי הפסוק האחרון הבינותי שהתנקשו בחייו של קנדי בהיותו בדלס (טכסס) וקראו אליו שני כמרים קטוליים. היכן היו כוחות הבטחון שלו?

- באחת עשרה הודיע קול ישראל על מותו של קנדי. גם הפעם נחתתי קול ישראל לא לפני התחלת החדשות, אבל ממה ששמעתי לא היה כל ספק במותו.

זהו מאורע מזעזע. איני יודע אם הודיעו על הרוצח/ ומניעיו. האם בגלל יחסו של קנדי לבושים? היה איש אמיץ, נבון וצעיר כל כך! היכן הייתה השמירה?!

23.11.63

עודני המום מהרצחו של קנדי. שלחתי הבוקר את יצחק עם המכתב לשגריר

ארה"ב. -

- ושוב היו הבוקר אורחים. בא לורד רוטשילד ואשחז, ועודני מדברים מודיעים לי כי באה קבוצה של אפריקנים המסיירת בנגב, באו ללמוד רדיו ורוצים שיחה מוקלטת אחי. בקשתי את הרוטשילדים שילכו למדרשה וסיפרתי להם קצת על תלמידי בה"ס החיכוניים הבאים שמה ללמוד ולראות את הנגב וישוביו ובעיותיו. הם הלכו. ומסרתי אותם בידי עמוס ונכנסתי עם האפריקנים. שאלו על מות קנדי - אם כי היה להם שאלון ערוך לפני המקרה הזה, אח"כ שאלו למה הלכתי לנגב ועל בעית הפליטים, ועל נבואת הרצל שאחרי קום המדינה נספל בכושים, על יחסינו לאפריקה, למושבות הכבושות עדיין, לאחדות אפריקה. עניתי עברית ואחד מקול ישראלי תרגם לצרפתית והכל נקלט. התפלאתי לראות כי יצחק כבר שב (זה ששלחתי בידו את המכתב לשגריר) והסביר שטלמן לפני צאחו מפה לחיה"לה והם נפגשו באמצע הדרך והוא חזר אל כל כך מוקדם.